

de Craenkoerier

JUBILEUMUITGAVE

MAART 2025

Voorzitter:
Annette van Raaij
06-29 51 09 31
a.van.raaij@telfortglasvezel.nl

Secretaris:
Ilva van
Bommel 06-22
71 19 52
ilva@bommelandt.nl

Penningmeester:
Clasina de Wit
clasinadewit@live.nl

Verenigingsgebouw:
De Kroenekraan
Van Schoonvorstlaan 11
Soerendonk

Beheer Verenigingsgebouw:
Harrie Ruyten
06-48 42 84 20
ruytenhc@xs4all.nl

Webmaster IVN
Cranendonck Jan Alders
janalders05@gmail.com

Redactie Craenkoerier:
Monique v.d.
Konijnenburg
06-46 08 28
86
moniquevdko@hotmail.com

Werkgroepen
Schoolgidsen Budel:
Ria Rijkers
0495-493420
crijkers705@gmail.com

Schoolgidsen Maarheeze:
Maria Bles
0495-591999
blesmaria@kpnplanet.nl

Uilen- en
vogelwerkgroep: Tjabine
Guntlisbergen
06-23 55 89 16
vogelsincranendonck@outlook.com

Wandelwerkgroep:
Wiel Zentjens
06-57425661
w.zentjens@chello.nl

Cursuswerkgroep:
Wiel Zentjens
06-57425661
w.zentjens@chello.nl

Tuinwerkgroep:
Toon van Seggelen
06-23 39 51 43
a.seggelen50@gmail.com

Waar vind je ons verenigingsblad?
www.IVN.nl

Afdelingen/ Noord Brabant/Cranendonck/Natuurinfo/Afdelingsblad

INHOUD

VAN DE BESTUURSTAFEL.....	4
VAN DE REDACTIETAFEL.....	4
WIJ HETEN WELKOM.....	5
IVN LOGO' S IN DE LOOP DER JAREN.....	6
EEN KORTE GESCHIEDENIS VAN DE CRAENKOERIER.....	7
40 JARIG JUBILEUM.....	8
DE GIDSENWERKGROEP.....	11
DE ONTSTAANGSGESCHIEDENIS VAN DE BELEVINGSTUIN.....	13
DE VORMGEVING VAN DE BELEVINGSTUIN.....	16
VAN DE KNEUTER NAAR DE UILEN-EN VOGELWERKGROEP.....	19
BEDJE IS BIJNA GESPREID VOOR ONZE KRAANVOGEL.....	21
HERINNERINGEN.....	23
DE DWAALLICHTJESTOCHT.....	27
VAN OUD NAAR JONG< VAN VROEGER NAAR NU.....	28
ACTIVITEITENPROGRAMMA.....	29
DANK EN EINDDATUM INZENDING KOPIJ.....	30

VAN DE BESTUURSTAFEL

Deze boom is ruim 40 jaar oud.

En we bestaan als IVN Cranendonck ook reeds 40 jaren.

Als je bedenkt dat een boom er zo uitziet, mogen we bedenken dat een vereniging met deze leeftijd toch een imposante indruk maakt.

En ook deze boom heeft van alles meegemaakt:

diverse weersomstandigheden en wisselende omstandigheden om ons heen met mensen, andere planten en onverwachte omstandigheden. Maar altijd met liefde en inzet van betrokken eigenaren.

Daardoor staat ie stevig, fier, tevreden en mooi!

Er is een parallel te trekken met een

40-jarig bestaan van een vereniging. Ook daar passeren wisselende omstandigheden.

De overeenkomst is dat we als vereniging IVN Cranendonck ook stevig, fier, tevreden en mooi zijn!

Dit alles kan omdat we omgeven zijn door prachtige mensen die de vereniging een warm hart toedragen en mensen die zich meer of minder inzetten voor de vereniging.

Dus lof en veel dank aan allen gedurende afgelopen 40 jaren!

Annette van Raaij, voorzitter IVN Cranendonck

VAN DE REDACTIETAFEL

Voor u ligt de jubileum uitgave van de Craenkoerier in het kader van het 40 jarig bestaan van onze vereniging. Het IVN Cranendonck is ontstaan door een enthousiaste, bevriende en natuur liefhebbende groep vrijwilligers. Hoe maak je dan een jubileum uitgave, als je zelf pas een klein aantal jaren lid bent?

Gelukkig heb ik bij de overdracht van de functie redacteur, ook het archief meegekregen. Daar ben ik ingedoken en heb bij de samenstelling van deze Craenkoerier geprobeerd de herinneringen en ontwikkelingen met de huidige stand van zaken te verbinden of aan te vullen.

Ik hoop, met jullie hulp, er weer een prettige, informatieve en leesbare Craenkoerier van te hebben gemaakt. **Monique van de Konijnenburg**

WIJ HETEN WELKOM

- Jos Verheijen
- Cora vd Velden

We hopen jullie gauw te ontmoeten bij al of een van onze activiteiten.

DE LOGO'S VERANDERDEN IN DE LOOP DER JAREN

Maar wat was de oorsprong?

Het Instituut voor Natuurbeschermingseducatie, afgekort IVN, werd in 1960 opgericht. Het kwam voort uit de 'Bond tegen Verontreiniging van Natuur en Stad' (1939). Deze Bond had tot doel via 'natuurwachters' ongewenst gedrag van bezoekers in natuurgebieden te corrigeren.

De IVN-oprichters hadden nauwe betrekkingen met deze 'Bond', maar wilden in plaats van 'corrigeren' meer 'educatie bedrijven'.

IVN-afdelingen ontstonden spoedig overal in het land. Kernactiviteiten waren onder meer: het organiseren van cursussen tot het opleiden van natuurgidsen en van natuurbeschermings-werkkampen voor jongeren. IVN-activiteiten sloegen aan.

Het 'Instituut' maakte een sterke groei door. Steeds meer afdelingen werden opgericht en duizenden natuurgidsen opgeleid. Vrijwilligers en beroepskrachten ondernamen een grote verscheidenheid aan activiteiten.

[De IVN geschiedenis-site](#) geeft het ontstaan en ontwikkeling van IVN in hoofdlijnen weer. Het is een deel van de geschiedenis van natuur- en milieueducatie van meer dan zestig jaar – van Instituut voor natuurbeschermingseducatie tot Instituut voor natuureducatie en duurzaamheid.

Het eerste logo tot 1972. Een gestileerde waterlelie, gelijk aan die van de Bond. (Zie bovenstaande tekst)

1972 – 1992

Een door ontwikkeling van bovenstaande logo.

1992-2012

Logo is verder ontwikkeld door Jelle van Wier.

Door de letters IVN werd de organisatie herkenbaarder.

Logo vanaf 2012

EEN NIEUW LOGO VOOR HET IVN

Het IVN krijgt een nieuwe huisstijl en daar hoort een nieuw, modern logo bij. De oude vertrouwde waterlelie verdwijnt en daarvoor in de plaats komt een meer stilistische versie die beter bij de 21e eeuw past. Ook de IVN-site heeft een andere opzet gekregen waardoor het makkelijker zoeken is. 2012

EEN KORTE GESCHIEDENIS VAN DE CRAENKOERIER

Bij het doorspitten van de doos met de verzamelde Craenkoeriers in de loop der jaren, kom ik telkens dezelfde namen tegen. Karin en Jan Smet, Pieter en Inge van der Stoep.

Ook de naam van Tosca Moonen, Andre en Nel Meulman, Jos van Velthoven en Jan Alders kom ik tegen. Wellicht sla ik er enkelen over!

In die tijd werd de Craenkoerier nog gestencild, gevouwen, geniet en van stickers voorzien, waarna het rondgebracht werd.

Ook een hele klus!

De Craenkoerier werd in eerste instantie gebruikt als contactblad. Een clubblad dat essentieel gezien werd, voor berichtgevingen en communicatie.

Maar meer en meer kwamen er ook verhalen van andere leden, die hun ervaringen in de natuur wilden delen.

Tot op de dag van vandaag, steunt de Craenkoerier op deze verhalen van bijvoorbeeld Harrie Hegge, Wiel Zentjens en Toon van Seggelen. Maar ook de diverse werkgroepen doen verslag van hun activiteiten en regelmatig duikt er een leuk verhaal op van een enkel lid, dat iets speciaals heeft gezien. (Frits van Dijk,

Maria Alders, Annie van Hunsel, Toon Tuijtelars)

Het beeldmateriaal van de Craenkoerier was lang in het zwart/wit. Maar vanaf 2013 krijgt de redactie toestemming om de middelste bladzijden te vullen met kleurenfoto's.

In 2017 krijgen we ook een eigen facebook-pagina voor het IVN Cranendonck. Naast de communicatie kanalen via de plaatselijke weekbladen en de websites met plaatselijk nieuws bv Cranendonck 24, Omroep Brabant, zijn veel jongeren wellicht veel sneller te bereiken via facebook.

Vanaf 2018 neemt Ilva van Bommel de redactie over. In deze periode gaat de Craenkoerier voortaan naar de drukker en mogen kleurenfoto's geplaatst worden.

Ook wordt de vraag gesteld aan de leden, wie er de digitale versie wil ontvangen. Dat is het streven!

We zien dan ook steeds meer leden de digitale variant willen m.n. om milieu technische redenen.

De digitale techniek gaat verder.

Zoals jullie op de laatste bladzijde van de Craenkoerier kunnen zien, heeft de penningmeester een QR-code toegevoegd, waarmee sinds december 2024

men zich ook digitaal kan inschrijven als lid van het IVN.

Op posters, folders en ander informatiemateriaal van het IVN zal ook een QR-code komen.

Met het scannen van deze QR-code, komt u op onze website.

Met dank aan Jan Alders.

[Home - Cranendonck](#)

Welkom bij IVN Cranendonck

IVN Cranendonck is opgericht op 21 februari 1985 (als IVN afdeling Maarheeze/Budel). In 2025 viert de afdeling haar 40-jarig bestaan. Op allerlei manieren probeert de vereniging mensen (jong en oud) lokaal bij de natuur te betrekken door het organiseren van excursies, cursussen, wandelingen, tentoonstellingen en opleidingen.

Allemaal veranderingen.

Wat niet verandert, is de inzet van veel IVN-ers, de terugkerende verhalen over de wandelingen, de activiteiten met de kinderen, de werkgroepen, de lezingen en de informatieve verhalen over alles wat de natuur betreft.

Monique van de Konijnenburg

40 JAAR JUBILEUM

Ik had wel meegekregen dat in 2025 het IVN Cranendonck 40 jaar bestaat, maar ik had er niet op gerekend dat de redactie me zou vragen een stukje te schrijven voor het jubileumblad. Dat bleek dus een misrekening te zijn.

Monique, de huidige redactrice, had in de oude Craenkoeriers zitten grasduinen, altijd leuk en ze kwam tot de conclusie dat Ilva en mijn persoontje ook iets moesten bijdragen.

Nu heb ik al in geen tijden een stukje geschreven dus moest ik, om met Pipo de Clown te spreken, mijn denkhoofd aanzetten.

En als je een dagje ouder wordt vraagt dat enige inspanning.

Ik had er zes weken de tijd voor. Eén stukje in zes weken moest toch lukken. Vroeger was het soms zes stukjes in één week...

Wat was er zo leuk aan het IVN dat ik, na het volgen van een vogelherkenningscursus, besloot om lid te worden? Gewoon, een leuke, bij de natuur betrokken groep mensen. Ik voelde me er vanaf de eerste dag thuis.

Al snel liep ik mijn eerste wandeling mee met de schoolgidsen van Budel. Natuurlijk kwam ik erachter dat ik nog veel te leren had. Dank zij de eerder genoemde cursus wist ik weliswaar dat “neusdoppen” van duiven het verschil uitmaken tussen hen en gewone vogels, maar daar had ik hier niet zoveel aan. Maar door het meelopen met ervaren gidsen en het lezen van allerlei boekjes, maar vooral door ogen en oren open te houden, werd de nodige kennis snel opgeslagen. Weldra liep ik mijn eerste zelfstandige wandeling. Dat dit het project “Ken je eigen dorp” betrof vond ik extra leuk omdat ik zelf niet uit Budel afkomstig ben. Ik leerde dus meteen de nodige weetjes over het dorp waar ik, meer dan vijftig jaar later, nog steeds woon.

Als schoolgids werd ik vaak verrast door opmerkingen of het gedrag van de leerlingen waarmee we de wandelingen liepen.

Zo bleven we op een gegeven moment even staan bij een hoop gedumpt afval in het bos om te leren dat die rommel gewoon niet thuishoort in de natuur maar op de gemeentelijke stortplaats, toen een jongen opmerkte dat hij kort geleden, samen met zijn vader, een koelkast in het bos had achtergelaten.

Dan ben je even met stomheid geslagen. “Zo, dat is dom” vond een meisje uit de klas “dat doe je toch niet”. Ik was het helemaal met haar eens.

Een andere wandeling deden we, bij uitzondering, met een groep kleuters. En dan vind je jezelf terug bij een vliegenzwam, enthousiast zingend over kabouter Spillebeen.

Leuke, en heel soms, minder leuke dingen maak je mee als schoolgids, een kind dat al heel veel van de natuur afweet omdat het heel vaak met opa naar de bossen gaat. Maar ook een kind dat opeens middenin jouw verhaal hoe ijverig en nuttig mieren zijn, een voet in de mierenhoop plant.

Of meisjes die bijna hysterisch worden van een spin of een pissebed in een loepotje. Of ben ik nu seksistisch bezig door te doen of alleen meisjes die beestjes eng vinden?

Ik herinner me ook het jaarlijkse schoolgidsen uitstapje. Boterhammen mee in een trommeltje en die gezellig aan de waterkant of in het bos opeten. Of een lange fietstocht met onderweg koffie en vlaai op een zonnig terras.

In de winter een knutselochtend in de oude Borgh. Freek, de enige haan in ons kippenhok, bakte dan voor de hele groep de lekkerste appeltaart van de wereld. Naderhand hielden we die ochtend in de Kroenekraan, ons eerste eigen onderkomen in Maarheeze. Omdat ik twee linkerhanden heb als het op knutselen aankomt, was ik de koffiejuffrouw van dienst. Angela, destijds onze “oppergids”, maakte dan voor mij ook een kerststukje of iets dergelijks, zodat ik nooit als enige met lege handen naar huis ging.

Zo zijn de jaren, bijna ongemerkt, voorbij gevlogen. Bij het IVN en ook bij de Craenkoerier verzetten nu andere mensen een heleboel werk. Ik hoop van harte dat het IVN ook in de toekomst een bloeiende vereniging zal blijven met betrokken mensen en een warm hart voor de natuur. **Inge van der Stoep**

Oprichting Gidsenwerkgroep IVN-afdeling Maarheeze-Budel

Op 10 november 1986 vond bij Wil Beeren de eerste vergadering plaats van de Gidsenwerkgroep van de IVN-afdeling Maarheeze-Budel.

Voorlopig hebben Wil Beeren, Co de Boer, Tosca Moonen, Leo Vugts, Joke Vugts en Wiel Zentjens toegezegd te willen gidsen.

Op de eerste bijeenkomst zijn een aantal zaken besproken welke zoal nodig zijn om tot een goed functioneren van deze werkgroep te komen.

Doelstelling: we willen met de wandelingen het grote publiek bereiken om deze kennis bij te brengen over de natuur uit onze eigen omgeving.

We verwachten bij dit publiek zowel volwassenen en kinderen. Door gebruik te maken van eenvoudige uitleg, waarbij we vertellen, laten zien en laten doen, trachten we de mensen bewust te maken van de natuur.

Voor de doe-activiteiten tijdens de wandelingen zullen we alvast proberen ideeën te vergaren.

I.V.N. NIEUWS

Het is ons een groot genoegen u te kunnen mededelen dat op zaterdag 8 maart jl., in een zeer feestelijke afsluiting bij de afd. Heeze/Leende, de volgende inwoners van Budel en Maarheeze, na 1½ jaar gedegen studie, het diploma Natuurgids hebben verkregen: Maria Alders, Will Beeren, Co de Boer, Cees Hazelaar, Frida Hertogs, Annemarie Kieft, Nel Meulman, Tosca Moonen, Gerard Noorman, Joke Vugts, Leo Vugts en Wiel Zentjens.

Zij zullen zich inspannen groot en klein in onze regio voor te lichten en te onderrichten in onze mooie natuur.

Tevens maken wij de inwoners van Budel en Maarheeze er vast op attent, dat onze afdeling, ná de onlangs succesvol afgesloten Groenkursus, in het najaar een Schoolgidsenkursus zal organiseren in het ons aangeboden lokaal in De Borgh-uitbreiding te Budel. Nadere mededelingen volgen nog via de pers en de scholen, in beide gemeenten.

Bijeenkomst wandelwerkgroep IVN op 20 november 1989

Op deze avond bespraken we met alle natuurgidsen welke in onze wandelwerkgroep actief zijn het afgelopen wandelseizoen en blikten we vooruit op het seizoen 1990.

Aanwezigen: Jan, Tosca, Joke, Leo, Co, Gerard, Frits, Wil en Wiel.

De werkwijze van het afgelopen seizoen is eenieder goed bevallen. Het voorwandelen zorgt in ieder geval voor de mogelijkheid regelmatig met elkaar contact te hebben. We zullen deze werkwijze voor het komende jaar handhaven.

Het experiment om met kinderen apart te wandelen is niet helemaal geslaagd. Kinderen willen toch bij hun ouders blijven of vinden het op den duur te lang duren. Afhankelijk van de omstandigheden kunnen we het komende jaar iets anders proberen.

Het wandelprogramma voor 1989 zag er als volgt uit.

8 jan.	De Pan - Snertwandeling	50 personen
5 febr.	Kapellerput	10 personen
5 mrt.	Cranendonck	35 personen
2 apr.	Vlaamse weg	20 personen
21 mei	buurtver. de Burgt, Boulder Broek	15 personen
	buurtver. de Root, Vlaamse weg	20 personen
1 jun.	'milieuboerinnen', De Pan	10 personen
4 jun.	Boulder Broek	8 personen
3 sep.	Groote Heide	12 personen
8 okt.	De Lange Bleek	37 personen
5 nov.	De Pan	22 personen
dec.	Wandeling hartpatienten	

In totaal hebben we door deze wandelingen in 1989 zo'n 250 personen bereikt.

Eerste I.V.N.-wandeling in Maarheeze

Op zondag 17 mei zullen de natuurgidsen van de I.V.N.-afdeling Maarheeze-Budel de eerste officiële wandeling houden in het gebied rond het Gemeentehuis, beter bekend als Cranendonck. Natuurliefhebbers uit de omgeving zijn van harte welkom bij deze wandeling. Zij zullen veel plezier beleven bij het ontdekken van de vele planten en dieren die hier voorkomen. Talrijke vogels zullen de wandeling muzikaal opluisteren.

Omdat het gebied Cranendonck veel variatie biedt, kan een groot aantal interessante onderwerpen worden besproken, waardoor U de natuur in Uw omgeving nog beter leert kennen en zult waarderen. Als u belangstelling heeft, bent U van harte welkom. Plaats: Gemeentehuis Maarheeze, vertrektijd: 17 mei om 10.00 uur, duur van de wandeling: $\pm$ 2 uur.

Tot Ziens!

I.V.N. Maarheeze-Budel.

DE ONTSTAANSGESCHIEDENIS VAN DE BELEVINGSTUIN

In het pre Baronie van Cranendonck tijdperk heeft het IVN in juli 2015 contact gezocht met de gemeente nadat afgevaardigden gemeenten op bezoek waren geweest bij ons toenmalig honk Hoge weg 1a.

De bedoeling was om de tuin meer geschikt te maken voor educatieve en recreatieve activiteiten.

De eerste contouren zijn toen al gelegd met suggesties zoals: aanleggen van een leerpad door de houtwal, het aanleggen van een stenen terras naast de opgeknapte schuur, het bouwen van een insectenmuur en het aanleggen van een waterpartij.

De gemeente werd hiervoor op 20 juli 2015 officieel benaderd.

Na vele gesprekken en maanden verder zijn we op zoek gegaan naar middelen en menskracht.

De Jossen (van Mierlo, van Velthoven) hebben aan de keukentafel op de Sterkselseweg de contouren van de tuin opgesteld en is het aanvraagformulier voor een subsidie bij het Prins Bernard Cultuur Fonds opgesteld. Op september 2016 is het formulier verstuurd naar Den Bosch.

Het Prins Bernard Cultuur Fonds heeft ons bij besluit van 13 december 2016 een subsidiebedrag van € 10.000 toegekend. De uitvoering moest wel participierend met de buurt plaatsvinden. Via een intekenlijst waren toen 19 personen bereid om hand en spandiensten te verlenen. De subsidietoezegging zou na 2 jaren dus 31 december 2018 komen te vervallen indien realisatie niet had plaatsgevonden.

Schets inspiratietuin

De schets van de inspiratietuin waar de subsidie voor verstrekt is en waar we ons aan moeten houden bevat:

- *infobord
- *zithoek;
- *boomstronken pad;
- *los zand;
- *speelbuis;
- *boswandelpad;
- *schuurtje en terras;
- *kruidentuin en
- *wilgentenen hut.

In de schets zijn ook een insectenmuur en waterpartij opgenomen.

Feitelijk waren deze al op loopafstand aanwezig in de directe omgeving. Denk hierbij aan het bijenhotel en de natuurlijke beek achter het bijenhotel. Het totale subsidiebedrag was daarom niet nodig.

Als aanvulling dachten we nog aan enkele educatieve elementen zoals:

- *een voedselbosje, waar komt ons voedsel vandaan

- *mollentunnel.

Wijziging gemeentelijk beleid

Het beleid –zeg maar- de plannen van de gemeente waren inmiddels gewijzigd.

De gemeentelijke eigendommen waaronder Hoge Weg 1a kwamen in de verkoop.

Tijdige realisatie van de inspiratietuin voor 31 december 2018 bleek niet mogelijk. Het IVN heeft toen uitstel bij het PBC aangevraagd en gekregen.

Realisatiedatum werd 31 december 2019.

Vele maanden verder was er nog geen duidelijkheid waar het IVN haar tuin zou mogen realiseren.

In samenwerking met de gemeente werd een 2e keer uitstel aangevraagd en gekregen. Uiterste realisatiedatum werd 31 december 2020.

Doel

Het realiseren van een inspiratietuin met voedselbosje om (klein) kinderen met (groot) ouders natuureducatie en natuurrecreatie mee te geven was het doel.

Aan de te realiseren tuin zat een 2e kwestie gekoppeld. Als we de Hoge weg locatie moesten verlaten in welke locatie zouden we als IVN dan terecht komen?

Een logische verbinding met de tuin was een must. Activiteiten voor (klein) kinderen en (groot) ouders zonder aanbod mogelijkheid van limonade, koffie, thee en sanitair was geen optie.

Terugkomend op de tuin. Samen met de gemeente zijn we door het gebied Baronie van Cranendonck gegaan en hebben de tuinopties geïnventariseerd.

Er waren inmiddels 6 opties:

1. Optie 1. Achter de proefboerderij en de mestkoepel. Hier ben ik ook met een voormalig medewerker van de proefboerderij geweest. De betonplaten en zure grond betekenen ontginning met behoorlijk kostenplaatje en grond welke risico voor nieuwe aanplant geeft. Met de herenboeren heeft er een “ruil” plaatsgevonden (optie 2).

2. Optie 2. Na “ruil” met herenboeren. Herenboeren perceel bij mestkoepel en IVN een deel van het perceel aan de linkerzijde van Egmondlaan.

Dit gaf bij omwonenden echter dermate onrust dat deze locatie moeilijk haalbaar bleek: te druk door IVN activiteiten, wegnemen vrij zicht.

3. Optie 3. Perceel grenzend aan bijenhotel. Goede grond, geen omwonenden, bijenhotel en waterpartij in directe omgeving. Dit werd de uiteindelijke keuze.

4. Optie 4. Perceel voor horecagedeelte. Veel grote bomen. Deze onttrekken veel water. Nieuwe lagere aanplant nauwelijks kans van slagen. Risico met kinderen aan doorgaande weg.

5. Optie 5. Initiatief tuinoptie van IVN. Rechts van het wandelpad richting bijenhotel. Hier bevinden zich o.a. walnotenbomen. Aan de linkerzijde van het pad bevindt zich het “kippenhok”. Ook op redelijke loopafstand naar bijenhotel en waterpartij.

6. Optie 6. Nog niet geheel duidelijk voor IVN, maar zou in zicht veld liggen met bijenhotel in de rug en bosschage aan rechterkant bijenhotel (bietenveld).

De grote vraag was hoe nu verder?

Op korte termijn voor of uiterlijk op 31 juli moest er duidelijkheid zijn op welk perceel de inspiratietuin gerealiseerd mag worden. In de periode augustus tot en met oktober 2020 probeerden we de doelen alsnog te realiseren.

Wel moest er in juli 2020 duidelijkheid zijn waar de nieuwe ivn accommodatie zou komen, Anders konden we ook geen logische tuin keuze maken.

Uiteindelijk werd een gedeelte van de proefboerderij de nieuwe accommodatie.

Met behulp van de tuinwerkgroep o.l.v. Toon van Seggelen is de tuin gerealiseerd. **Jos van Velthoven**

DE VORMGEVING VAN DE BELEVINGSTUIN

Jos van Velthoven, oud penningmeester van het IVN, had via het Prins Bernhard Cultuurfonds subsidie aangevraagd om de oude IVN-tuin te veranderen o.a. met de aanleg van een vijver. Doordat de gemeente het oude IVN-honk en tuin in Maarheeze verkocht had kreeg het IVN een voorlopige andere locatie aangewezen en wel in de oude proefboerderij van de ZLTO bij het “kasteeltje” van Cranendonck. Na veel wikken en wegen werd toen het stukje grond bij het bijenhotel van het ANV als locatie aangewezen voor een nieuwe tuin voor het IVN.

Er werd aan mij gevraagd om een tuintekening en tuinplan te maken. Dus aan de slag gegaan met een tekening op de achterkant van behangpapier, waarop een blote -voeten pad,

een vijver, een mollengang, een wilgentenen hut en een tuinhuisje, voor eventueel te kunnen schuilen bij slecht weer, waren ingetekend. Dit plan werd via streaming afgekeurd door de gemeente. Het IVN mocht niet dieper graven dan 30 cm, omdat het perceel in archeologisch gebied ligt. Dus de vijver en het tuinhuisje mochten ook niet.

Een tweede tekening met plan werd gemaakt, hetgeen door het hoofd van de groenvoorziening van de gemeente werd goed gekeurd. Een boer uit Soerendonk gevraagd, na een te hoge prijsopgave van een ander, 150 euro tegen 35 euro, om de grond te frezen. Daarna de grond geëgaliseerd, waarbij we het kweekgras zoveel mogelijk op een hoop geplaatst hebben. Toen kon men beginnen met de uitvoering van het beplantingsplan en de andere werkzaamheden.

De coronatijd was aangebroken, waardoor we niet met zijn allen tegelijkertijd konden werken. Dus maar een werkschema gemaakt voor de ochtenduren. In de middag ging ik planten uitdoen in de oude IVN-tuin, o.a. de wilgentenen hut, vlinderbloemen en vaste planten, zodat we de volgende dag weer verder konden met de werkzaamheden.

Ook werden door Nel, Angela en mijzelf planten meegebracht uit onze tuinen. Verder nog een wagen vol met planten o.a. fruitbomen, bessenstruiken en Taxus planten gehaald bij een tuincentrum. Ook de benodigde materialen, zoals de boomstronken voor op te zitten bij de vuurplaats, betonijzer voor de mollengang, worteldoek voor het blotevoeten pad en andere materialen gekocht voor de attributen. Met hulp van mijn overbuurman, omdat die een grote aanhangwagen heeft naar de nieuwe te verwezenlijken tuin getransporteerd.

Jos heeft toen nog gezorgd voor een zitje bij de waterpoel en voor een schaft(schuil) keet die door Frans Valkenburg, Ria Rijkers en Corrie Fleuren opgeknapt werd en met behulp van Jaap Commandeur gestationeerd werd tegen de bosrand.

Daarna heb ik de grond met een hooihark weer geëgaliseerd en speelweidegraszaad ingezaaid en onder geharkt.

Dat er zeker voor 175 euro aan planten gejat zijn is wel heel triest als je als vrijwilliger iets voor de gemeenschap doet. Het gras toen 2 jaar lang gemaaid met een kleine motormaaier.

Daarna heeft de gemeente het gras gemaaid en maaide ik het gras waar de grasmaaier van de gemeente niet kan komen. Ook is er een naambord met tekst geplaatst bij aankomst bij de tuin.

In 2002 bosplantsoen ingekocht bij een boomkweker en deze in het voorjaar geplant aan de westkant van het perceel. Deze planten gingen allemaal kapot door een hele droge zomer, maar werden ingeboet door de kweker en dus in het najaar weer geplant. Twee stroken grond, aan de noord- en zuidkant, worden elk jaar na afmaaien en frezen opnieuw ingezaaid met een wild bloemenmengsel.

Angela Krops heeft nog een boomstam en boomstronken, banden en sierstenen geplaatst in het bosgedeelte en het verlengde ervan, zodat het

blotevoeten pad helemaal rond loopt. Ook heeft zij de kabouters in de tuin geplaatst. Frans heeft nog twee vogelkastjes met een kijkglas gemaakt en die in het bos opgehangen, zodat kinderen vogeltjes kunnen zien broeden.

Het gras bij de vuurplaats is afgestoken en is daarna opgevuld met scherpzand en 3 grindtegels.

Na een schenking van Jaap, heb ik bij een fruitbomenkweker tien verschillende zelf bestuivende fruitbomen gekocht en deze gepoot in het verlengde van de fruithoek. Regelmatig worden er planten uit de eigen tuinen van de tuinwerkgroep in de IVN-tuin geplant.

Dit jaar zijn er verscheidene planten doodgegaan, doordat de tuin te lang onder water stond. Daarom heb ik van de zomer een aantal planten, onder andere vlinderbloemen gestekt, die al gedeeltelijk in de tuin zijn geplant. Ook de biomaterialen voor het blotevoeten pad worden regelmatig aangevuld. De gemeente heeft de poel nu grondig schoon gemaakt, zodat het geheel een mooiere uitstraling heeft.

Wel heeft een of andere zielenpoot een aanhangwagen tuinafval bij onze afvalhoop gestort. Hij kon de weg naar de gemeentelijke stortplaats blijkbaar niet vinden.

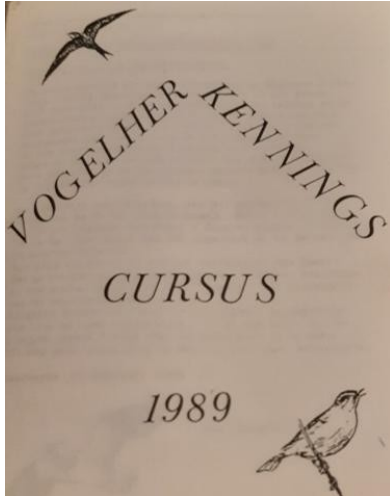
Hierbij wil ik de tuinwerkgroepleden (Nel, Angela, Ilva, Monique, Andre, Jos, Wiel, Frans en Toon) bedanken voor hun medewerking en de gastvrouwen (Hannie en Ellie) voor de koffie met het tot stand komen van onze IVN-belevingstuin, die door veel mensen, groot en klein bezocht wordt.

Toon van Seggelen

VAN DE KNEUTER NAAR DE UILEN-EN VOGELWERKGROEP

Wat ik me nog herinner van het begin van de vogelwerkgroep.

Vrijwel direct na de oprichting van het IVN werd er een groepje gevormd die interesse had in vogels. Onder leiding van Will Beeren en Piet van de Eijnden werden er vogelwandelingen gehouden. De Pan -het Goor – Loozer Heide en het Bulderbroek waren de plekken die veelvuldig bezocht werden

Het IVN Someren ging in 1989 een vogel herkenningscursus geven in Maarheeze, onder leiding van Will Beeren en Toon van Seggelen, Bert Bronswijk en Frans Hoefnagels . Deze laatste 3 kwamen van de IVN afdeling Someren-Asten.

Een 30 tal deelnemers kregen informatie uitleg door Will -Bert, Toon en Frans over o.a veldkenmerken van het biotoop en de zang. De lesavonden werden gevolgd door excursies in o.a.de Pan, de Loozer Heide en Bulderbroek.

Ter afsluiting organiseerde Toon van Seggelen (IVN Someren-Asten) een 3 daagse vogeltrip naar Texel. We struinden daar het hele eiland af. Dit hebben we in de loop der jaren nog 3 keer herhaald en een keer zelfs met de dames erbij. We sliepen in de jeugdherberg Panorama, zodat de kosten beperkt bleven.

Ook gingen we een inventarisatie van broedvogels houden in de Pan (1989-1990-1991) In Bulderbroek 1992 en de Vogels van Bakewell in 1992, waarbij we steeds volgens een vast wandelpatroon de vogels noteerden die we zagen of hoorden. De eerste keren onder begeleiding van Boswachter Jap Smits.

Ook is hier telkens een boekje van gemaakt met de resultaten.

Inmiddels hadden we door de jaren heen hier en daar al enkele vogelkastjes hangen.Heden hangen er in het Cranendonckse bos 50, Driebos 17 ,Sportpark Budel 44 en Bulderbroek 45 stuks.

Ook werd er een Telescoop en statief aangeschaft bij Rooymans in Budel.

Piet en Frans kochten er zelf ook een.

Met heel wat noeste handenarbeid gingen we ook aan de slag om een vogelkijkhut te plaatsen bij de waterplas nabij Het Goor. Die het tot 2022 dienst heeft gedaan en toen is vervangen door een nieuwe.

Ook gingen we enkele keren naar Zeeland, de Biesbosch met kano en gids, het Zwin, Leudal en naar de Kampina.

Onze vaste plek voor een vergadering en tevens het maken van de vogelkasten, werd bij Piet van de Eynden in de garage gedaan die ook nog eens verwarmd was.

Trees zorgde altijd voor een lekker bakje koffie.

Daar we inmiddels ook het beheer van uilen en torenvalkenkasten hadden overgenomen van Peter van Rooy en Thieu van Lierop kwam er heel wat administratie bij.

Harrie Hegge nam deze taak in 2010 over van Piet van de Eijnde, omdat het veel computerwerk was.

In 2024 hebben we 103 steen-bos en kerkuilenkasten in beheer, en ook nog eens 18 torenvalkkasten. die worden in april- mei- juli bezocht om te kijken of er resultaten zijn.

De steenuilen en de kerkuilen worden door onze ringer Will Beeren geringd. Daarna volg in het najaar nogmaals een ronde om alle kasten zuiver te maken en eventueel te repareren. Dit doen een tiental leden. Er zijn ook gastgevers die deze taak op zich nemen.

Inmiddels hebben we op 4 plekken kleine kastjes hangen voor o.a. koolpimpelmees boomklever en vliegenvanger in het Cranendoncksebos, in het Driebos, het Sportpark Budel en het waterwingebied.

Elke 3de zaterdag van de maand wandelen we in een gebied in Cranendonck, waarvan Harrie dan weer een verslag maakt. In november 2014 was dat verslag nummer 77.

Harrie heeft het stokje nu overgedragen aan Martin Hompes en Joey Kemp voor het organiseren van de wandelingen.

In het begin van onze IVN-jaren, hoorden we nog de Nachtegaal in het Bulderbroek, die is nu verdwenen. Er zijn wel nieuwe soorten bijgekomen, zoals de nijlgans en de boomklever, die we in 1989 een keer waarnamen in De Pan . Nu hoor je hem vrijwel in ieder bospad en zelfs in het dorp. Ook broedde er afgelopen jaar een OEHOE in Soerendonk.

Er werden 3 jonge oehoes geringd.

In het begin droeg onze vogelgroep de naam de Kneuter, thans Uilen-en vogelwerkgroep IVN Cranendonck. De administratie van de Uilen-en vogelwerkgroep is in beheer van Tjabine Guntlisbergen. Dit is toch telkens weer een hele klus. Namens de groep veel Dank. **Frans Valkenburg**

BEDJE IS BIJNA GESPREID VOOR ONZE KRAANVOGEL

“Zou het niet mooi zijn als we over een aantal jaren kunnen genieten van de broedende kraanvogels in onze omgeving?” schreef Inge van der Stoep.

N.a.v. deze zin in het Craenkoerier artikel van 2013 heb ik een vervolgverhaal gemaakt over de kraanvogels.

In de reizen die ik gemaakt heb naar de broedgebieden van de kraanvogels in Zweden en andere rust- en foerageerplekken in Noord-Duitsland hebben we heel veel kraanvogels kunnen waarnemen. Want elk jaar bestaat de trek toch wel uit zo’n 30.000 kraanvogels van het hoge Noorden naar Spanje/Afrika en vice versa.

Maar dan blijft toch de vraag waarom bezoeken deze kraanvogels Nederland niet om te broeden?

Dan moeten we eerst weten waar een broedgebied van een kraanvogelechtpaar aan moet voldoen.

Een broedgebied van de kraanvogel bestaat uit een groot moerasgebied, ondiep water of natte weilanden.

Op een verhoging zoals een graspol of eilandje in dit natte gebied maken ze dan hun nest en broeden hun 2 eieren uit. In dit natte moerasgebied zijn ze meestal verzekerd van

voedsel zoals amfibieën, wormen en insecten en ze zijn tevens in het moerasgebied ook beter beschermd tegen predatoren. Rond het moerasgebied moet ook de mogelijkheid aanwezig zijn, zoals landbouwgebied, met voldoende voedsel om hun jongen groot te brengen.

Aan het waarom deze vogels Nederland niet bezoeken als broedgebied heeft enkele oorzaken. In het natuurgebied het Fochteloërveen in Drenthe is hard gewerkt om het gebied geschikt te maken als broedgebied, maar de eerste jaren was er geen resultaat, omdat de waterstand te laag was. De waterstand mag ook weer niet te hoog zijn, want dan verdrinken de kuikens bij hun eerste

uitstapje. Het zijn immers nestvlinders. Na het broeden moeten de kraanvogels met hun jongen kunnen foerageren in de omliggende akkers van de boeren. Een kraanvogelpaartje is echt veeleisend en moet aan alle voorwaarden voldoen voordat het gebied wordt goedgekeurd om te broeden.

Ze moeten zich in het gebied goed kunnen verschuilen en er mag zeker geen verstoring zijn, zoals toerisme met wandel- en

fietspaden die vaak door zo'n gebied lopen en rust in een broedgebied is een zo'n dicht bevolkt landje als Nederland moeilijk te vinden.

Maar ook wij, als natuurliefhebbers, zullen ons steentje moeten bijdrage door in broedtijden deze gebieden te mijden, zoals we ook doen op de heidevelden om daar de grondbroeders de veldleeuwerik, tjiftjaf en boompieper niet te storen.

Er komen steeds meer broedplaatsen voor de kraanvogels verspreidt over Nederland maar ondanks de inspanningen van ARK en Natuurmonumenten zijn in het gebied Kempen-Broek nog geen broedende kraanvogels waargenomen. (Info Natuurmonumenten) Het is niet de vraag of maar wanneer deze mooie kieskeurige vogel zijn broedplaats goedkeurt en de volgende voorwaarden zijn dan belangrijk: Rust en geen verstoring door toerisme/recreatie dan veiligheid door minimale predatie en uiteraard voldoende voedsel.

In de Deurnense Peel, Maria Peel en de Grote Peel zijn de laatste 3 jaren al broedresultaten van kraanvogelpaartjes en eenmaal gevestigd in deze gebieden gaan de vogels zeker weer terug keren om te broeden. Ze vliegen dus niet meer met duizenden al roepend over Nederland richting Spanje en Afrika, maar komen in onze regio foerageren en steeds meer kraanvogels vinden ons landje aantrekkelijk en vinden een gespreid moerassig bedje om te blijven broeden. Met 70 paren is het aantal kraanvogels verder toegenomen in Nederland (50 paren in 2023). In 2024 bouwden ongeveer 53 paren een nest en legden eieren. Daaruit zijn minstens 66 kuikens geboren en 46 uitgevlogen.

Harrie Hegge

HERINNERINGEN

40 JAAR IVN, DAAR MOET TOCH WAT OVER TE VERTELLEN ZIJN!

Er komen zo wat gedachten voorbij; Omstreeks negentiger jaren volgde ik een paddenstoelencursus o.l.v. Kees.

Kees wist er veel van, vertelde enthousiast. De cursus bestond uit enkele avonden theorie en 's zaterdags naar de bossen. Kees hield niet van fietsen maar wel van auto rijden, we reden allemaal achter hem aan. Eerst bij de Heugterdijk in het Weerterbos en dan met een vaart naar Providentia. Providentia was bekend terrein voor Kees, want daar werkte hij als fysiotherapeut.

De patiënten van Providentia kenden Kees en zijn liefde voor paddenstoelen. Zij stonden ons al op te wachten en liepen voor Kees uit en wezen enthousiast alle paddenstoelen aan voordat wij iets gezien hadden. Een hilarische excursie. Vervolgens reden we verder naar de Herbertusbossen waar ook heel veel te zien was. In de bossen bij het crematorium stonden ook zoveel soorten bij elkaar. Wij keken voorzichtig met ons spiegeltje onder de hoed, zodat we niets beschadigden. Zeker niet plukken. De afsluiting was een hele verrassing! In ons honk stond een grote pan paddenstoelensoep klaar.

Soep van vers geplukte paddenstoelen, bereid door een van onze medecursisten volgens een familierecept.

Het was heerlijk maar niet helemaal zoals bedoeld.

Maria Alders

KIEK OET

Beschadiging en jeuk

Mijn vaste maat in de beginperiode van inventariseren van kasten en schoonmaken was Harrie Duisters. Harrie 6 jaar ouder als ik wist de weg en was de ervaring deskundige en ik moest luisteren en deed dat ook met plezier en want dat luisteren zat in mijn opvoeding.

Er was een bosuilen kast die lag midden in een perceel vergelijkbaar met de rimboe in centraal Borneo. (bron Nat geo) maar deze vegetatie bestond uit Buulse brieëme en hiël veul netelen. Maar Harrie wist de weg en ik luisterde. Nog 20 meter en we zijn er zei Harrie D en daar vertrouwde ik ook op. Deze Harrie voorop en met 2x4,5 meter ladder op de schouders baanden we ons de weg door dit Buulse oerwoud.

Zal het hele verhaal korter maken maar na 50 meter en 3 keer beide languit in de brieëme en netelen hadden we de bosuilen kast bereikt. Broed resultaat was

0, kast leeg onbewoond en geen bosuil te bekennen en waarschijnlijk vond zelfs de bosuil dit een ontoegankelijk gebied. Er is geen foto van gemaakt maar dit menneke was i.v.m. het hele mooie weer in korte broek en korte mouwen. Ik had wel enige kennis van netelen en brieëme maar heb aan deze expeditie een 24 uren herinnering aan overgehouden.

Moraal van dit verhaal:

Toch eerst even nadenken als een wijze ervaring deskundige natuur wetenschapper je de weg wijst. Meteen Harrie D verteld dat we dat de volgende keer zo niet meer gaan doen maar Harrie had altijd een standaard antwoord als er iets fout ging: „We doen het allemaal voor de vogeltjes,, en daar kon ik niets tegen in brengen. **Harrie Hegge**

MINUS ÉÉN.

Voorzichtigheid is een heel goed advies en dat had ik ook meegekregen van leermeester Harrie D. Tik eerst even tegen de uilenkast aan want je weet nooit

wat er in zit. Na jaren van tikken ging dit advies de ijskast in en dus ook het luisteren stond op een lager pitje. In een klein stalletje achter in de Broekkant nabij de blokhut van Scouting Budel hangt een kerkuilen kast en een steenuilen kast. Na jaren van controle en geen resultaat in deze nestkasten vergeet je het tikken tegen de kast. Ook

het woordje „ gauw even „was hier van toepassing maar dat had ik beter niet kunnen doen.

Hing met mijn destijds „nog knap, gezicht boven de open nestkast met mijn hand 10 cm van iets dat ik hoorde sissen.

Het was behoorlijk donker in dat stalletje dus het telefoon lichtje erbij en ik keek direct in een paar lichtgevende ogen en 2 hagelwitte tandjes. Met enig geweld de klep dicht en wegwezen want het spreekwoord, geef ze een vinger en pakken je hele hand was misschien hier wel van toepassing. Tis wel zo als een steenmarter je vingertje pakt het dan ook niet meer loslaat en ja dan zeer waarschijnlijk een stukje mist. Achteraf werd duidelijk dat er een steenmarter in woonde want het stonk behoorlijk bij de kast. Eerst tikken tegen de nestkast dat had Harrie D me verteld maar ruiken aan de kast niet!!!

Zelfde gebeurde me bij zangvogel kastje nummer 50 in het Cranendoncks bos. De kastjes hangen daar op gezicht hoogte en bij het openen van dat kastje sprongen een stuk of 10 volwassen muizen tegen mij op. Achteraf jammer dat ik de kast had geopend want ik heb absoluut een mooie bijeenkomst of kaart middag van deze onschuldige kleine viervoetjes gestoord. **Harrie Hegge**

OPZIJ, AAN DE KANT JULLIE.

In april 2024 een mooie vogelwandeling in „Lange Bleek,, gemeente Heeze nabij Sterksel. Mooi vogelgebied maar daar lopen ook onze vrienden de Schotse Hooglanders. Het kunnen je beste vrienden zijn maar om met ze gaan buurten, vragen hoe gaat het met je en aaien is geen aanrader en zeker niet in deze tijd van het jaar. Er liepen enkele groepen maar er was ook een einzelgänger „naam Stier,, die waarschijnlijk zijn vriendinnetjes kwijt was en naarstig op zoek naar gezelschap. Een ding was zeker: Ons gezelschap vogelaars hoorden zeker niet

tot zijn vriendenkring maar hij benaderde ons toch een beetje op een verontrustende afstand. Verdween weer in het bos en de rust keerde terug totdat met een luid gebrul meneer weer tevoorschijn kwam en in volle galop een 10 meter van ons vandaan de groep passeerde. Lentekriebels en overtollige hormonen zijn

waarschijnlijk de oorzaak van dit gedrag en omdat de dames deze bronstige meneer teleur hebben gesteld is hij bezig met een revanche actie..

Dat was voor ons wel even schrikken maar gelukkig verdween meneer weer en alleen een luid gebrul verraadde zijn aanwezigheid.

Amper van deze schik bekomen komt hij weer met volle snelheid een honderd tal meters verderop terug en recht op ons af. Gelukkig tijd genoeg voor iedereen om achter een boom te gaan staan en de eerste kruistekens waren al duidelijk zichtbaar en stiekem waarschijnlijk ook enkele schiet gebedjes. Maar ook deze keer passeerde hij ons op enkele meters afstand maar tis geen pretje als je 300 á 400 kilo stier met 1 meter breed horens op die knoer harde kop op je af ziet stormen.

Woordjes als braaf, liggen, niet doen en mag niet maken geen indruk en gelukkig was er alleen de stofwolk die overbleef van dit avontuurtje en verdween hij weer in het bos van de Lange Bleek. Wij als vogelaars kunnen deze actie niet verder analyseren maar het was duidelijk dat er vandaag iets ging gebeuren. Hopelijk heeft hij zijn harem gevonden en kan hij zijn hormonale disbalans weer snel herstellen. Foto's Pixabay

Harrie Hegge

NOG EEN HERINNERING

Het was een van onze drukstbezochte Dwaallichtjestocht in het gebied van de Vloeten. Om de grote toestroom in banen te leiden was ik een van de twee verkeersregelaars. Daar was nog een apart examen voor afgelegd, dus alles was in vertrouwde handen.

De auto's kwamen aangereden over de Strijperdijk, zowel vanuit Soerendonk als vanuit Leende.

De auto's werden richting een groot weiland langs de Strijperdijk

gedirigeerd. Met ca. 400 bezoekers was het een drukte van belang.

Op een gegeven moment zagen we dat er een auto geparkeerd stond waar de mensen in bleven zitten.

Toen we gingen informeren waarom, bleken ze op weg te zijn vanuit Leende naar de kerk in Soerendonk. En dachten ze dat er een politiecontrole of iets dergelijks aan de gang was. Gelukkig waren ze toch nog op tijd in de kerk.

Jan Alders

DE DWAALLICHTJESWANDELING DOOR DE JAREN HEEN

Deze succesvolle wandeling werd dit jaar voor de achtste keer georganiseerd. In 2004 nam Angela Krops het initiatief voor de eerste wandeling in het donker. Het werd al direct een groot succes, dat op 29 januari jl. dus voor de achtste keer herhaald werd. In de afgelopen jaren werden de deelnemersaantallen steeds groter, tot het aantal deelnemers tegen de vierhonderdvijftig ging lopen. Wandelen in een spookachtig verlicht bos is natuurlijk heel spannend, maar als het gaat lijken op lopen in een file is het minder leuk. Het klinkt raar, maar Angela had gewoon teveel succes met haar wandeling.

DWAALLICHTJESTOCHT 2025

De aanloop maar de 13^e dwaallichtjestocht verliep moeizaam. In het Cranendonckse Bos werd het steeds natter en modderiger.

Zodoende moest de route telkens verlegd worden. Op de dag zelf kon om 10.00 uur 's morgens eindelijk schoorvoetend groen licht worden gegeven. Maar wat werd het een fantastische avond! Het weer hielp mee, de IVN-ers lieten zich van hun beste kant zien, de posten waren allemaal zeer de moeite waard en natuurlijk was het in het IVN-huis helemaal gezellig. Lekker warm, een warm drankje, een mooie tentoonstelling, een loterij en nog een cadeautje voor de kinderen als afsluiting. Dank aan iedereen die heeft meegewerkt.

Graag wil ik even de schijnwerper richten op Angela Krops. Zij is het creatieve brein van de dwaallichtjestocht. Ze bedenkt de leukste opdrachten, richt prachtige tentoonstellingen in, struint vlooiemarkten en kringloopwinkels af voor betaalbare spulletjes en is bovenal een prettige collega.

Een extra dankjewel is hier zeker op zijn plaats. **Nel Meulman**

.....EN VAN "OUD" gaan we naar jong, van VROEGER naar nu!

EGEL (waargebeurd)

Er was eens een pleintje achter mijn huis en daar op dat pleintje begon mijn verhaal... Op een nacht kwam mijn moeder mijn kamer binnen rennen met de buurman van een paar huizen verder aan de telefoon, en ze riep mijn naam. Ik schrok wakker en ging rechtop in mijn bed zitten. Toen zei ze: ik had net de buurman van een paar huizen verder aan de telefoon en hij zei dat we naar het pleintje moeten komen, omdat er een egel zit! En jawel hoor. Toen we op het pleintje waren, zat er een klein, stekelig, egeltje op de grond.

Ik geloofde mijn ogen niet, want ik heb nog maar een keer eerder een egel gezien, maar die leefde helaas niet meer. Ik en mijn zusje gingen naast de egel zitten. Hij lag opgerold op het pleintje. De buurman van een paar huizen verder heeft een hond en die ging naast de egel liggen. Gelukkig heeft de hond de egel niet opgegeten, maar ik snap wel dat hij dat niet heeft gedaan, want de egel is erg stekelig. De egel was erg rustig, dus je kon zijn stekels zachtjes aaien en dat deed helemaal geen pijn! Toen moesten mijn zusje en ik weer naar bed en toen rende de egel supersnel weg. En ik moet zeggen: hij was echt snel! En toen verdween de egel in het donker van de nacht.

Geschreven door: **Zoë Leito** (9 jaar)

ACTIVITEITENPROGRAMMA

10 maart	Jaarvergadering IVN Cranendonck
17 maart	Lezing Weerter- en Budeler Bergen, door Ad Havermans
30 maart	Lentewandeling Cranendoncks bos
13 april	Ledendag : 08.00 - 10.00 uur vogelwandeling 10.00 - 11.00 uur ontbijt 11.00 - 12.30 uur wandeling 11.00 - 12.30 uur creatieve workshop 12.30 – 13.00 uur koffie, uitreiking HAC-glossy 27 april Natuurgidsenopleiding wandeling 1984
7,14,21 mei	Bloemenwandeling
8 mei	Lezing de Eik, door Jeroen Helmer
15 juni	Open dag 10.00 – 14.00 uur, presentatie van iedere werkgroep.

De eik staat centraal in dit jubileum jaar. Een uitgebreid verhaal over de eik en verslagen van de activiteiten komen in de eerstvolgende Craenkoerier. Gezien de gegeven ruimte heb ik niet alles kunnen plaatsen, maar ik dank jullie hartelijk voor al de inzendingen!!!

Monique van de Konijnenburg

Voor de Craenkoerier van augustus, inzending kopij: uiterlijk 23 juli
Inleveradres: moniquevdko@hotmail.com

Beleef de natuur met IVN en word lid

Vind jij ook dat natuur onderdeel van ons dagelijks leven zou moeten zijn?
Voor €25 per jaar steun je het werk van IVN.

Voordelen op een rij:

- 3x per jaar het afdelingsblad De Craenkoerier
- 4x per jaar het tijdschrift Mens en Natuur
- Gratis of met korting deelnemen aan activiteiten en cursussen

digitaal inschrijven

Voor- en achternaam

Straat + huisnummer

Postcode

Woonplaats

Telefoonnummer

Geboortedatum

E-mail

Hierbij machtig ik IVN tot wederopzegging naastgenoemd
bedrag jaarlijks van mijn rekening af te schrijven:
Voor meer informatie clasinadewit@live.nl

☐ €25 volledig lidmaatschap

IBAN

Datum

Op naam van

Handtekening

☐ Ik ontvang graag vrijblijvend informatie over vrijwilliger worden bij IVN.

Word ook lid! scan de QR-code voor digitale inschrijving of stuur deze kaart naar
ledenbeheer: clasinadewit@live.nl Kerkstraat 3 6026 RT Maarheeze

Indien onbestelbaar graag retour aan:

IVN-afdeling Cranendonck
p/a Sterkselseweg 32
6026 EB MAARHEEZE